

den formodede smitsomme Sygdom ikke har været til Stede, bliver der at erstatte Ejeren det Tab, han paa lovlig Maade godtgør at have lidt ved de tagne Forholdsregler." At Ordene „paa lovlig Maade“ udgaa, som af Flertallet foreslaaet, forandrer ikke Forholdet det mindste; for han skal godtgøre, at han har lidt et Tab; men paa hvad Maade kan han her i det foreliggende Tilfælde godtgøre, at han har lidt et Tab, andet end ved at bevise det, og hvis der bliver gjort Indsigelse derimod, hvorledes kan han saa gøre det paa anden Maade end ved at føre Tingsvidner derom? Det finder jeg er aldeles ubilligt; for her er Forholdet dette, at Veterinærvidenskaben eller Veterinærerne — om jeg ikke skal nævne Videnskaben med — eller Veterinærpolitiet kan tage fejl. De have dekretet offentlig Behandling for en Sygdom, som ikke var til Stede. Manden har været affærret fra Omsætning med videre og har selvfølgelig lidt et Tab; men om det er større eller mindre, kan vanskelig positivt afgøres ved Tingsvidner; men kan det naturligvis ved et Skøn, og dersom der ikke havde staaet her i Lovens „paa lovlig Maade“, er jeg vis paa, at Sagen vilde have faaet det Udsald, dersom der skulde rejses Sag angaaende dette Spørgsmaal, at Dommen vilde have lydt paa, at det skulde afgøres ved to ubillige af Retten udnævnte Mænds Skøn. Jeg har tænkt mig det paa en anden Maade, nemlig saaledes, at de, der skulle afgive Skønnet, kunne være valgte paa en anden Maade; men det har jeg ikke opstillet for at vise mig saa imødekommende paa dette Punkt som muligt, og for at sikre en Kreaturjer, som har været Genstand for Feslgeb fra Veterinærpolitiet's Side, at han uden Proces kan komme til sin Ret, og jeg tager ikke i Betænkning at lægge det i uvillige af Retten udnævnte Mænds Hænder, for jeg er vis paa, at saa bliver der truffet en retfærdig Afgørelse, som man nogenlunde kan være tjent med. Jeg anbefaler den Vej i Stedet for Bevis for, hvad han har lidt, for saa kunde han langt lettere føre Bevis for det i mange andre Tilfælde, f. Eks. naar et Kreatur er nedslaet, for, hvor meget det var værd m. v. Det kan han meget lettere gøre end føre Bevis for, hvor stort et Tab han har lidt ved at være affærret for en formentlig Sygdom, som ikke var til Stede. Jeg anbefaler dette Vindringsforslag. — Nu har jeg kun et tilbage af dem, der ere stillede af det Mindretal, hvortil jeg hører, nemlig Vindringsforslaget Nr. 42. Det er stillet af den Grund, at det er blevet udtalt i Udvalget, hvorledes Bje. Stykke til § 16 skal forstaaes, og da den

Forstaaelse; af Paragraffen kom frem, saa stillede jeg mit Vindringsforslag, da jeg ikke kan være med til, at Paragraffen skal opfattes paa den Maade. Stykket lyder saaledes: „For de i det offentlige Tjeneste udførte Forretninger tilkommer der Dyr lægen 4 Kr. for hver halve Dag, beregnet til 4 Timer, han derpaa anvender, hvilken Betaling ogsaa erlægges, naar Forretningen medtager kortere Tid“. Dette skal altsaa forstaaes saaledes — ja 4 Timer er nu ændret til 5 Timer — at naar Dyr lægen anvender mere end 10 Timer derpaa og altsaa kommer ind paa den 11te Time, saa er han inde paa den tredje Dag og skal altsaa have 12 Kr. Herimod maa jeg for det første gøre den Indbending, at jeg ikke kan være med til, at man her i Lovens skal forshnde sig imod den almindelige Opfattelse af Tallets Brug, som om der kunde gaa 3 halve Dage paa en hel; jeg har aldrig opfattet det saaledes, at der kunde gaa mere end 2 halve Dage paa en hel. Saa kommer man til, at han skal have Timebetaling, men saa maa man sige, at han skal have saa meget for 5 Timer, saa meget for 10 Timer o. s. v. Saaledes er Lovens af 29. Dec. 1857 ogsaa bleven forstaaet ved flere ministerielle Skrivelser, som have afgjort Spørgsmaalet derhen, at Dyr lægen skal have 2½ Kr. for ½ Dag, men 5 Kr., hvis Forretningen har medtaget mere end 4 Timer, men uanset hvorkænge paa samme Dag. Den samme Opfattelse tror jeg, man bør gøre gældende ved denne Lov her. Derfor har jeg stillet mit Vindringsforslag, som gaar ud paa, at vedkommende Dyr læge skal have 4 Kr. for en halv Dag, beregnet til 5 Timer, men 8 Kr. for en hel Dag, selv om det varer ud over 10 Timer. Det er det, mit Vindringsforslag siger, og jeg finder det ogsaa aldeles ubilligt, at Dyr lægen skal have mere, for desforuden faar han jo Betaling for Obduktionen, hvis en saadan skal foretages, og Befordringsgodtgørelse. Jeg vilde meget hellere, at man var bleven staaende ved de 4 Kr., end at man nu skal ind paa Timebetaling for Dyr læger, for det mener jeg, enhver maa erkende, at hvis man vil opretholde den Betaling, at naar Dyr lægen arbejder udover 10 Timer, skal han have 12 Kr., vil Følgen blive den, som det ogsaa er nu, at Dyr lægens Tjenestetid beregnes fra den Tid, han kører fra sit Hjem, og indtil han er der igen. Saa vil manges Dyr læge sige: Hvorfor skulde jeg ikke tage de 12 Kr., jeg kan jo bare lade min Hest gaa lidt langsommere hjem om Aftenen. Praktisk vil blive den, at vi komme til at betale 12 Kr., og hvis man fast-